

Medlemsskrift nr. 4–5. (Dobbelhefte.)

*Selskapet for
Grimstad Bys Vel*

GRIMSTAD
GRIMSTAD ADRESSETIDENDES BOKTRYKKERI
1926

Medlemsskrift nr. 4–5. (Dobbeltheft.)

Selskapet for Grimstad Bys Vel

»Lyssna til den granens susning
vid hvars rot ditt bo är fästat«.

(Finsk ordsprog).

GRIMSTAD ADRESSETIDENDES BOEKTRYKKERI

GRIMSTAD ADRESSETIDENDES BOEKTRYKKERI

1926

Selskapet for Grimstad Bys Vel.

Andet aarsmøte 3. juni 1924.

Ved møtets begyndelse mindedes formanden to i aarets løp avdøde medlemmer, skibshandler Oscar Bie og assurancedirektør Jens G. Bjerke. Et medlemsskrift (nr. 2--3, dobbelthefte) var trykt i 400 eksemplarer og tilsendt medlemmerne og andre. Selskapets egen kapital var øket til kr. 19128,55 og samlagets fond til kr. 11782,39. Samlede kapitaler kr. 30910,94. Styret har sendt Grimstad Formandskaps forslag om, at en arkitekt gjennemgår den nye reguleringsplan før den forelægges bystyret til endelig avgjørelse. Andragender til sparebank og samlag om bidrag til selskapet har hat et negativt resultat.

Av selskapets renteindtægter bevilgedes Grimstad kommunale træplantningskomite kr. 500,00 og avsattes til ny aarbok (medlemsskrift nr. 4) kr. 271,05; av samlagsfondet bevilgedes træplantningen kr. 519,84.

Generalforsamlingen uttalte sin tilslutning til forslaget om at søke fondene omgjort til legater, men ønsket helst begge fond samlet under et legat.

Efter forslag av ingenier Hjorth uttalte generalforsamlingen sin tilslutning til by forbundets motion i skrivelse til formandskapet av 21. mars d. a. angaaende oprettelse av et tilsynsraad for byens utseende.

Formanden og de utgaaende styremedlemmer M. Fuhr, D. Gundersen, Olaf Tønnevold og K Dyvik, gjenvælgtes.

Tredje aarsmøte 13. mai 1925.

Møtet aapnedes med formandens mindetale over selskapets avdøde medlem, bankdirektør J. E. Einersen. Selskapets fond var øket til kr. 19525,55 og samlagets til kr. 12032,39. Samlet kapital kr. 31557,94.

Av selskapets aarsindtægt bevilgedes til træplantningskomiteen kr. 339,61 og til bænker for de spaserende

Nye gaver til selskapet.

Det har været noksaa almindelig, at de forskjellige byselskaper i vort land har været tilgodeset med større

Skibsreder O. R. Foreid.

og mindre gaver fra kulturinteresserte medborgere. Gaverne har bestaat i kontante bidrag, faste eiendomme (bygaard, utflugtssteder), kunstgjenstande o. lign. Særlig er ved testamentariske bestemmelser større beløp tilfaldt disse selskaper. Det er en skjøn tanke, som ligger til grund for saadanne dispositioner. Det vidner om høie og varme følelser og et viderekommet syn for vore kulturværdier. Det leverer det bedste bevis for borgersind og kjærlighet til den by, hvor man fødtes, hvor man levet sine gode dage, og hvis fremgang man gjerne saa. For den, som paa stedet har tjent en formue, vil det ogsaa ofte være en tilfredsstillelse og glæde, kanske ogsaa føles som en pligt, at gi noget igjen til bedste for det samfund, som har muliggjort giverens lysere livskaar og lykkeligere tilværelse.

Det har fra første stund været vort styres haap, at ogsaa vort byselskap vilde tilflyde gaver fra forstaaelsesfulde og kulturinteresserte Grimstad-folk — og da særlig ved testamentariske bestemmelser. Dette haap har ikke slaat feil. Den første store testamentariske gave vil i nær fremtid bli os overdraget. Et av vore livsvarige medlem-

Sagnskikkeler

inden

Grimstad sjømandsstand

I.

Skibsfører Christian Pharo.

Av Giert Sailor.

»Mindet lader som ingenting,
men er dog et lønlig kildespring.«

Saa mangen en ung-gut har gjort sin første reis fra byen ved Grosefjorden. Like fra rollingen var saa stor, han kunde se ut over vinduskarmen, eller streife litt om paa egen haand, blev jo hans øine møtt av sjøen, havnen og skibene.

Ut vil jeg, ut — o saa langt langt kriblet det lokkende i den gryende ungdoms vaar. Ut i den store, vide verden og ta chanserne der. Mors og fars bremsende røster veiet litet. Tvertimot, de virket mangen gang som en pikant ramme om de mange billeder, der rulledes op, naar vi hørte sjøgasterne fortælle om livet der ute paa bølgen blaa.

Der var saa mangen anledning til at høre disse beretninger. Naar skutene om vaaren gjordes klar til reis, om sommeren naar de kom indom for at proviantere — eller om høsten, naar de kom hjem for vinteroplag. Da skulde vi alle ombord, hjælpe til litt — og spise besköiter. Vinteren igjennem hadde vi gastene »paa strøket« — baads-mændene paa riggerloftet ved Verkensgaarden og seilmakerne paa seilloftet hos Gabriel Rasmussen.

Det var næsten like interessant alt sammen, enten det dreiet sig om slit i plankelastene, der oppe i Østersjøhavnene eller om saare næver under bautingen forbi Helsingør. Krysingen langs Skagerak-kysten, gjennem Nordsjøen og den Britiske kanal blev altid krydret med sælsomme oplevelser.

de mange hensyn at ta, før man bøiet av øpover mot Sundastrædet. En cyklon paa 20° S. og en tyfon i Kinajøen virket alvorsfuldt og litt forstemmende. — — —

— — — »Skvæt av veien for en kinasarer,« lød det fra »Bernt Riggere«, naar han var kommet saa langt. Kinasarer? Jo, han hadde været med fregatskib »Victor Emanuel«, kaptein Christian Pharo i 1861—62, da denne ved en smart manøvre reddet baade skib, last, mandskap og »en aren-daliter« fra malayisk fangenskap eller noget endnu værre.

Hvorledes gik det til?

Jeg har hørt tildragelsen fortalt i forskjellige versioner, første gang i 1880-aarene og sidste gang ifjor vinter. Av disse beretninger tar jeg Bernt Riggers som kildeskrift og bygger min skildring paa den.

Det var i Kinajøen en dag i begyndelsen av mars 1862. Fregatskibet »Victor Emanuel« var for en ukes tid siden løpet ut fra Hongkong med en ladning ris for Liverpool. Litt variabel vind de første dage hadde holdt den tilbake endel, indtil man længere ute fra land hadde faat føeling av N.O. monsunen. Siden var det gaat pent østenom Paracellørerne, S. S. V. i for en 9—10 mils fart.

Det var paa dagvakten mellem 4—6 glas. Nantuaørerne var i nattens løp lagt agterut; nu saa man kun landtoningen i horisonten, mens »Victor Emanuel« for en frisk N.O. stod ret sydover med kurs for at løpe ind mellem øerne foran Sundastrædet.

Om bakbord — litt forrenfor tvers — saaes 2 mindre seilere med den originale Malayer-rig og et par streker forenfor et barkskib for fulde seil. Kaptein Pharo var paa dæk, skjønt det var styrmandens vakt og tiltrods for, at han med korte avbrydelser hadde holdt det gaaende paa dæk natten igjennem. Han brukte kikkerten meget, særlig var malayerne om bagbord gjenstand for hans opmerksomhet.

Paa fordækket var et par mand optat med at vaske maling. Paa stortoppen var baadsmanden og paa fortoppen en av de ældste matroser tilveirs for at »nebbe gordinger« og etterse for skamfiling. Stuerten kom netop ut fra kabyssen i agterkant av ruffen, da skipperen syntes at si noget bestemt, avgjort til styrmanden, saa denne litt hurtigere end almindelig sprang forover, praiende op til de 2 der var tilveirs: »Kom ned fra riggen,« og til de som vasket maling: »Pur ut alle mand!«

Et klingende »all right« fra mandskapet tilkjendegav, at situationen var førstaat.

»Klar ved styrbords braser!« klang det henover dækket, og folkene løp til sine pladser i læ, styrmanden til sin paa luv side.

Vinden var hittil holdt godt og vel 4 streker agtenfor tvers — saa pas ind, at omtrent alle seil var itræk, naar bergindeseilet og store hals til luvart var git op.

»Victor Emanuel« maa ha tat sig godt ut som den strøk avgaarde sine 9—10 knop. Nu luffedes op litt — vindens susen i riggen økedes til dur — store hals begyndte at blafre og slaa som et levende væsen. De forstod hvad det gjaldt. »Victor Emanuel« løp næsten like i retning av fredsforstyrreerne.

»Berg forrebramseil!« kom det agterfra. Mandskapet sprang til skjøter og givtaug, styrmanden greiet faldet. Seilet blev git op, raaen skværtes ind — og som en fluesværm fløi 10 mand op efter forriggen til luvart.

»Bum—m—m,« braket det fra bakken i læ, netop som youngmanden svang sig over merseranden, mens de andre pæsende og pustende kom bagefter. Hvor mange sekunder det tok, før seilet var berget, er ikke saa godt at si, men idet »Bernt Rigger« svang sig forover for sammen med de andre at faa tak i buken paa bramseilet og svinge det op paa raaen — — skar en ildsøile sig ret forover fra bagbords svineryg, mens røken som en sky begrov størstedelen af forrestænge-stagseil og klyver.

Ned ad riggen bar det igjen, og før nogen egentlig hadde lagt merke til, hvad der foregik, var de alle samlet midtskibs, hver med sit gevær, klar til at gjøre hvad der maatte kræves.

Paa hytten agter til luvart stod kaptein Pharø med kikkerten i haanden, rolig betrægtende »begivenheternes gang«. Nu vinket han til læ mot rormanden. Denne la roret op og »Victor Emanuel« begyndte at falde. — — Forut til luvart, en liten kvartmil borte, saaes malayerne styre væk S. O. i, bidevind og godt fuldt, under et voldsom seilpres

Kaptein Pharos plan hadde virket til punkt og prikke.

Den velseilende fuldrigge med sine blaamalte kanonporter og høie rig tok sig paa avstand fuldstændig ut som en orlogsmann. Da den saa luffet til vinden og forrebramseil bergedes med fin præsition, fuldstændig paa »man

»Catharina« førtes i 1673 av den i Grimstad boende Hans Søfrensen Tysch, som eiet en ottendedel i skibet. Nils Pedersen maa ha været den bestyrende reder. Først i 1677 eller senere flyttet Hans Søfrensen til Arendal, hvor han blev medeier i flere skibe.

I 1680 var av Arendals tolderis skibe 15 hjemmehørende i Arendal (1189 komm.læst), 7 i Grømstad (186½ komm.læst), 1 i Fjære (3 komm.læst), 1 i Landvik (3 komm.læst), 1 i Strømsfjord (= Strandfjorden) (28 komm.læst), 1 i Markevig (Morvik?) (4 komm.læst).

Christen Jensen Asdal var medeier for en fjerdepart i »Catharina«. Han sees at ha hat en vandsag paa øvre Asdal. Det staar tilbake at faa undersøkt, om det er ham, som er giveren av den skjønne kollektbøsse (»Tiggerskuf-fen«) der er »forærdt af Christen Jensen og Agneta Fred-richs Datter til Fierde Kircke Anno 1708 den 25 Augusti.«

2. Et »kongebrev« paa vidvank.

Gjeruld Torbjørnsen Ugland var i ottiaarene en av de vistnok faa ældre mænd i Fjære, som med virkelig interesse omfattet alt »gammelt«. Gjerne saa han videbegjærlig ungdom hos sig i sit hjem paa »Kvivolden«, og mer end gjerne fortalte han stubber og historier om gamle dages forhold og personer. Gjeruld var skibstømmermand, men i enkelte retninger noget forut for mange andre i det fag. Av Tryde, som fra Danmark var kommen op til Aanon Frivold for at tegne skibe, hadde han lært skibstegning. Seiltegning befattet han sig ogsaa med. Det blev sagt at Gjeruld Ugland var »rar« og overtroisk. Kanske det kom av, at han var noget av en orginal og i mange aar altid gik med en tung jernstok. Han var »skrivekyndig« og blev av kommunen nyttet som kirkeværge og ligningsmand. Gjeruld kjendte mange mennesker, hadde brukt øinene godt, eiet en udmerket hukommelse og forstod at karakterisere. Naar han i sin søndagspuds sat ved stuevinduet, jevnende med lange fine fingre sin over ørene nedfaldende buklede haarkrans, plirende med øinene og rystende av latter over egnes og andres »Passasier« vilde han ha været et værdig objekt selv for en folkslivsskildrer av Asbjørnsens rang. Og for en dialektforsker vilde Gjeruld Ugland været et fund. Naar en anden sa: »Han tok

Mandens navn vakte et for mig uforglemmelig minde. Det var nemlig slik han het den norskamerikaneren, som hadde faat kongebrevet fra Ugland.

Forskjellige omstændigheter gjorde, at jeg hverken da eller senere kunde faa sikkerhet for om mit ønskedokument var i vedkommendes besiddelse. Manden var igjen flyttet, og en tid etter spurtes det, at hans gaard med alt indbo og den værdifulde samling var blit et rov for luerne. Ikke længe efter døde manden. Haapet om at faa gjense kongebrevet var for altid slukket.

Saa hændte det igjen efter aars forløp at jeg tilfældigvis fik høre norskamerikanerens enke hadde et gammelt dokument, blandt de yderst faa ting som var blit reddet fra branden. Jeg satte mig straks i forbindelse med vedkommende. Men da var dokumentet utlaant til en anden samler, som ønsket at studere det. Kunde det være kongebrevet? Det som hadde passeret havene paa de mange reiser, det som hadde været i ildsvaade — og nu i en samlers hænder. Den sidste fare var den værste. Jeg skrev igjen — i feber. To dage efter kom en pakke i posten. Jeg rev den op: det var »kongebrevet« fra Øde-Ugland!

Bindet var borte, men vokssuglet og alt andet var i fuld orden. Omkring treti aar var gaat siden jeg første gang hadde mageskiftebrevet i mine hænder. Det var vendt tilbake til sit hjemsted efter en meget eventyrlig omflakken. Og nu skal det aldri mer ut paa vandring. Det er min private eiendom og skal efter mig tilhøre Grimstad bymuseum.

*

Men hvor var saa eketræskisten med de andre dokumenter? Eksisteret endnu noget av det? Ole Pedersen var forlængst død, og det gamle hus paa »Øde-Ugland« revet og væk for aartier siden.

Saa kom der en vinterkveld ind til mig en mand, som vilde sælge »noen følante gamle papirer« til Bymuseet. Da de »hørte til i Froland« var de av mindre interesse for os, men da manden videre forklarte, at papirerne indeholdt »mange historier om Fjære og Grømstad«, bad jeg om at faa se dem. En uke senere kom han med dem. Jamen var det skiftebrevene fra Øde-Ugland! »Men der hører en gammel kiste til,« sa jeg. »Ja, der gjør nok det,«

och mit Zignete her Neden paa Thrøgt, *Actum kongsgaarden* paa Odderniss dend 30 October Anno 1645. L: Palle Sig.

Rossenkrandtz Egennhaand, Och for^{ne} Olluff Thorbensen aff oss wnnderdanigst er begierindis. Att wij for^{ne}: Mageschifte Naadigst wille fuldbyrde, Sambtycke og Stadfeste, Da wille wij for^{ne}: Mageschiffte Vdj Alle sine ord puncster och Artickler, *Confirmirerit* Sambtøcht och Stadfest, haffue efftersom forsch^{tt}: Staar, i alle maader; Førbiudendis Alle øg en huer, at Hindre, eller vdj nogen maader forfangh at giøre, Wnder wor Hyllest och Naade, Giffuitt paa wort Slott Aggershauss. *Den 16 Julij 1646. Wnder Vorrt Zignett etc.*

Christian.

(Verso:)

Anno 1649. Denn 27 October
lest for Rette paa fiere laug
tingstuff, Der da bleff h.
Kong; Maytt: paa bødne ald-
mand høsteting, Bek ,

Matz Thussen

Thingschriffuer

Egenhand.

*

Mageskiftebrevets Olluf Torbjørnsen Øde-Ugland blev stamfar til en stor og vidt forgrenet slegt. I Fjære ned-stammer bl. a. familierne Torbjørnsen, Halvorsen-Ugland og Ribe fra den samme hr. Olluf.

K. O. K.

egne og andres mange eventyr under kapertiden. Av Svend, mener man, har Ibsen ogsaa faat historien om Terje Vigen.

(Meddelt mig av Svend Hanssens dattersøn Peter Matiassen Haaø.)

K. O. K.

En Haaø-mands dagbok fra krigsaarene 1808—1813.

Jakob Aanonsen Haaøs dagbok reddedes for efterverden ved et tilfælde, fortalte Peter Haaø. Der kom en mand ind i et hus paa Haaø, hvor barna holdt paa at rive istykker nogen gamle papirer paa stuegulvet. Manden tok op og saa paa noget av det. Det var resten av dagboken og litt til. Jo, Jakob Haaø hadde nok staat ved faldreps-trappen paa en orlogsmann og presentert gevær, da Napoleon den store og keiserinden kom ombord, han! —

»Dagboken« (reisebeskrivelsen) blev en skuffelse, da optegnelserne gir noksaa magre oplysninger. Jacob Aanonsen var sikkert en langt bedre fortæller end skribent. Men hans »lille beskrivelse« yder dog sit bidrag til beretningen om de norske sjømænds tjenestgjøring, den gang Danmark-Norge under Syvaars-krigen var keiser Napoleons allierte.

*

En

Lille Beskrivelse om min Reise fra Koffardiskibet Waaren liggende i St. Martin d. 18de April 1808 til min Andkomst til Kjøbenhavn i Aaret 1813 d. 3 Junny.

Den 16 April 1808 fik vi Order af W. Consul N. Borde at begive os paa Reisen til Wlisingen for at imodtage tvende danske Skibe og blev avskediget fra skibet Waaren den 18 April og samme dag begav os paa Reisen jeg og min Broder. —

Den 10 May kom til Paris som er en meget berømmelig Stad -- Hvor opholde var i trenede Dage for at hvile os noget og tillige at betragte den fornøyelige Stad. — Den 13de reiste fra Paris og kom til Antværpen den 20de samme M. og opholdte os i trenede Dage. Den 24de kom ombord i Orlogskibet Puttusk hvor vi var tilsammen 1100 Mand førend vi blev fordellet. — Den 30 May blev Mand-

Den 15de reiste Dantzik sines Folk fra Antverpen den
17 Dalmats den 19 Albance sines Folk.

Den 21 April om Morgenens Kl. 6 forlod vi Antverpen
og blev udfuld med mange af vaares Venner som tog
venlig adio med os Kl. 10 Formidag og ønskede os lykke-
lig Reise.

	miil
Kl. 6 Eftermidag kom til Hogsrat som var	7
Den 22de Om Morgenens Kl. 7 gik fra Hogstrat og kom til Brida Kl. 12 Form.....	4
Den 23de Om Morgenens Kl. 8 gik fra Brida og kom til Tilborg Kl. 2 Eftermidag	5
Den 24de April morgenens Kl. 7 gik fra Tilborg og kom til Stat Tornebos Kl. 2 Eftermidag	6
Den 25de hvilede vi over i Stat Tornebos.	
Den 26de om Morgenens Kl. 6 gik fra Stat Tornebos og kom til Graf Kl. 3 Eftermidag	4
Den 27de om Morgenens Kl. 6 gik vi fra Graf og blev ferget over en Elv som hed Martz den løber tæt forbi Østersiden av Stat Tornbos. Kl. 2 Eftermiddag kom til Neuwegen	3
Den 28de Om Morgenens Kl. 7 gik vi fra Neuwegen og blev oversat en Elv som heter Vol som var en Gren af Riinstrømmen og mellem Martz og Vol er et meget højt og deiligt Land Kl. 11 gik vi over en Broe som gik over Riin Strømmen og tæt forbi Arnhem og kom der Kl. 12	3
Den 29de Omm. Kl. 7 gik fra Arnhem og samme Dag kom vi over en Strøm som hed Nisselen der løber tæt forbi Sydphent paa vest siden og den gaar ud ved Siderse og vi kom Kl. 2 Eftermidag til Syd- phent.....	6
Den 30 Har vi Hviledag i Sydphent. Den 1 May Om Morgenens Kl. 7 gik vi fra Sydphent og kom til Deventer Kl. 10 Formidag, Strymmen Niselen som løber forbi Sydphent løber og her forbi paa Vest si- den, og her paa Stadshuset henger en Kjedel som der i gamle Tider skal være kogt en Mand i formedelst han har myntet falske Penger	3

Den 14. Om Morgenens kl. 6 gik vi fra Kloster-severn og kom til Hosfeldt Kl. 12 hvor vi holdt Middag og der laa Order at vi skulde gaa til Dvilsflit saa hastig som mulig og vi kom der Kl. 6 om Aftenen	6
Den 15de om Morgenens blev vi indskibet i Fartøjet og gik over til Glygstad og kom der Kl. 11 Formidag	5
Den 16de laa vi stille,	3
Den 17de ligesaa.	
Den 18de Ligger vi ogsaa stille og idag reiser alle Gjøder fra waares transport —	
Den 19de May. Om Morgenens Kl. 7 gik fra Glygstad og kom til Edtzerho Kl. 11 Formidag	2
D. 20 Om Morgenens Kl. 6 gik fra Edtzerho og kom til Rensburg Kl. 4 Eftermiddag og her saa jeg Kong Christian den 7de Begravelse	6
Den 21de Om Morgenens Kl. 7 gik fra Rensburg og kom til Slesvig Kl. 2 Eftermidag. Her er et meget skønt Slot hvor Prinsen af Hesen boer	3½
Den 23de Om Morgenens Kl. 7 gik vi fra Slesvig og kom til Flensborg Kl. 2 Eftermidag. Kl. 10 kom vores Admiral	4½
Den 24de har vi Hvilledag i Flensborg.	
Den 25de Om Morgenens Kl. 7 gik fra Flensborg og de Flensborgske Piger vilde nødig forlade os thi de følte (3: fulgte) med os langt udpaas Veien. Kl. 2 kom til Aabenrade	4
Den 26de Om Morgenens Kl. 7 fra Aabenrade og kom til Herdeslev. Kl. 2. Idag haver vi havt meget slet Veir	4½
Den 27de Om Morgenens Kl. 6 fra Hardeslev og kom til Christiansphelt K. 9. Hvor vi maserede rundt Byen med fuld Møsik og blev træteret med Brændevin og Brød. Denne Bye ere de alle Hellige i, saa de ikke taaler at der kommer nogen fremmede Folk til dem. Tillige ere de altid fri for Indkortering. I samme Bye er et Huus, som var 350 Fruentømer som ere alle Hellige. For dette Huus raabte vi trenende Gange	2

meget livlige bevægelser og en rap tunge. Han likte godt at fortælle om sine oplevelser, naar han hadde opmærksomme tilhørere. Man saa straks, at det var en mand som hadde baade hørt og set meget i sine dage. »Han hadde vært sammen med oplyst folk«. Men dette blev ikke altid forstaat af hans samtidige, som gjorde nar av hans tale og fagter. Især naar han blev hidsig og ordene fosset som en strøm, rikelig spekket med baade norske og franske eder.

Jakob Aanonsen Haaø døde i 1857 eller 1858. Hustruen var død mange aar før ham. En datter blev gift, og en anden datter blev sindsforvirret straks efter konfirmationen. En gift son, som var lods, flyttet i farens senere aar hjem til ham for at være til hjælp for den gamle og hans sindssyke datter.

(Min hjemmelsmand for foranstaende optegnelser, som er nedskrevet for mange aar siden, er Jakob Bentsen Morvig, der i sin tid laante mig Jakob Aanonsens dagbok og hvorfor herved bringes ham min bedste tak.)

K. O. K.

Fra bark „Nordpolens“ dage.

Gamle folk erindrer endnu den tid, da barkene »Nordpolen«, kapt. Christoffer Olsen Voxholt, og, »Ugland«, kapt. Johan Olsen, Ugland, førte emigranter fra Grimstad til Amerika. I den snart utkommende bok »Grimstad Bys Historie» vil seilskibenes emigrantfart bli nærmere omtalt. Her skal kun gjengis følgende interessante dokument, som endnu er opbevart fra gamle »Nordpolens« velmagtsdage:

Vi undertegnede Emigranter, fra Nedenæs og Robygdelaugets Amt i Kongeriket Norge, erklære herved, at vi i enhver Henseende har fundet os udmærket vel fornøiede, paa vor Søreise, da Skibet er godt udstyret, høit og rummelig under Dæk, og er et mageligt Passageerskib. Skibet Nordpolen af Grimstad, ført af Kapt. Chr. Olsen, afseilede fra denne By, den 18de Mai, og ankrede i Quebec den 16. juli, altsaa omtrent 8 Uger. Kaptainen er

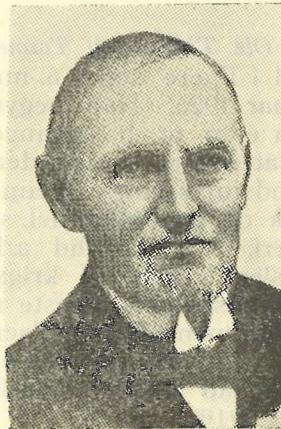
Vore legatstiftere.

I vinteren 1925-26 er to av vort selskaps indbydere og førstindtegnede medlemmer avgaaat ved døden.

Det er skibsrederne

O. R. Føreid.

og

O. T. Tønnevold.

Begge var blandt de fremste inden vor bys forretningsstand, og tapet av dem vil føles baade dypt og længe.

*

Ole Rasmussen Føreid var født paa gaarden Øslebø i Øslebø sogn, Holme prestegjeld, den 1. november 1851. Han medfulgte familien, da den senere tilflyttet Føreid i Søgne. I 1867 kom han i butikforretning i Kristiansand og i 1870 i Arendal. I 1875 etablerte han sin egen manufakturforretning i Grimstad under firmanavn O. Rasmussen. Navnet forandredes i 1885 til O. R. Føreid.

Sin virksomhet som skibsreder begyndte Føreid i 1888. Han indkjøpte eller lot etterhaanden bygge 7 seilskibe og

Nye medlemmer i Selskapet for Grimstad Bys Vel,

som indsender kontingenent som livsvarig medlem med kr. 50,00 (en gang for alle) eller som aarsbetalende medlem med kr. 3,00 aarlig faar selskapets hittil utkomne skrifter gratis tilstillet.

Grimstad, 29. mai 1926.

Karl O. Knutson.

Grimstad Bys Historie

vil, hvis et tilstrækkelig antal subskribenter tegner sig, utkomme i en nær fremtid. Boken gir en utførlig og fyldig fremstilling av Grimstad bys opkomst og utvikling fra den ældste tid til vore dage og vil bli av den største interesse for alle Grimstadvenner. Den vil utkomme i et stort bind paa 700 a 800 sider i stort format og med henved et par hundrede illustrationer. Prisen blir meget lav: ca 15 kroner heftet og 20 kroner indb. i shirting med skindryg og guldtryk.

Da oplaget blir sterkt begrænset bør kjøpere *straks* sende sin bestilling paa et eller flere ekspl. til bokkomiteens formand, kæmner Knutson, Grimstad.

NB. Subskriptionsplan for verket »Grimstad Bys Historie« medfølger nærværende medlemsskrift.

Utfyld bestillingsseddelen og indsend den uten ophold.

Grimstad Bas

Blaðet sinn í júní - seðibær

Alli síðas meðilinnið er óskatölu með

ANNONCER

Bíllige blyðar

Fars Grimderðen

Mánuðarblöðið um leitun

"Grimstad-Posten"

Í höfuðum ósins og ósins í höfuðum

fl. 300 króna

Sóknarblöðið í höfuði

í öðrum ósins og ósins í öðrum

hljóðablaðum

O. R. Føreid

Assorteret Manufakturørretning

i

Dame-, Herre- og Utstyrssartikler.

Th. Terjesen

Isenkram, Kortevalarer, Ammunition, Malervarer, Oljer

En gros. :-: Fiskeredskaper :-: En detail.

Telefon 55 og 204.

Grimstad.

Telegr.adr. Terjesens

Gulliksens Eftf., Grimstad.

Telefon nr. 68

Bok- og papirhandel.

Nikkelsvarer, krystal, glas, porselan, keramik, fotografi og
amatormalbum, damevæske, lommebøker, skrivemapper,
musik- og dokumentmapper. Leketoi, kortevalarer, speil,
rammer. Billeder indrammes, Tapeter i stort utvalg.

Grimstad Konservesfabrik.

Nic. Thomassen.

Hermetiske og saltede Grønsaker.
Hermetisk Frugt. Marmelader.

Syltetøier. Pickles. Safter.

Eddik. Likørekstrakter. Frugtekstrakter.
Rabarbervin.

Grimstad Privatbank ^{A/S}

Stiftet 1926.

Indskud mottas og alle andre bank-
forretninger utføres.

Ekspeditionstid kl. 10—2. Telefon nr. 79.

**TØRGENSEN & VIKS
Boatbyggeri**

Leverer
alle slags
baater.
1ste klasses
arbeide
og utstyr.

Guldmedalje for motorbaater ved landsutstillingen i Oslo 1914.

P. Stensvands Eftl. A/S

Kolonial- og Delikatesseforretning.

Telefon 124.

Grimstad.

Grefstads Jernvarehandel A/s

*Jernvarer — Verktøy — Kjokkenutstyr
Malervarer*

Vand-, Vask- og Kloakrør.

Eneforhandlere for Grimstad og Omegn for Støpe-
gods fra

Kværner, Hamar og Aadals Stopperier.

Indhold.

	Side
1. Selskapet for Grimstad Bys Vel	3
2. Nye gaver til selskapet	5
3. Sagnskikkelse inden Grimstad sjomandsstand	7
4. Lokalhistoriske smaating:	
1. Vore første skibsredere	12
2 Et »Kongebrev« paa vidvank	13
5. Fra prisontiden	18
6. En Haaø-mands dagbok.....	19
7. Jacob Aanonsen Haaø	24
8. Fra bark »Nordpolens« dage	25
9. Vore legatstiftere	27
10. Nye medlemmer	29
11. Grimstad Bys Historie	29
12. Annoncer	31—38

